

บทที่ 4

การวิเคราะห์การตั้งโรงพยาบาลร่องน้ำมันมะพร้าว ด้านความเหมาะสมของตำแหน่งที่ตั้งโรงพยาบาล

ในการพิจารณาเลือกจังหวัดพิษณุโลกมาทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างโรงพยาบาลร่องน้ำมันมะพร้าวนี้ จังหวัดพิษณุโลกนี้เป็นจังหวัดที่มีความเหมาะสมด้านต่างๆ ดังนี้

4.1 ตำแหน่งที่ตั้งของจังหวัดพิษณุโลก

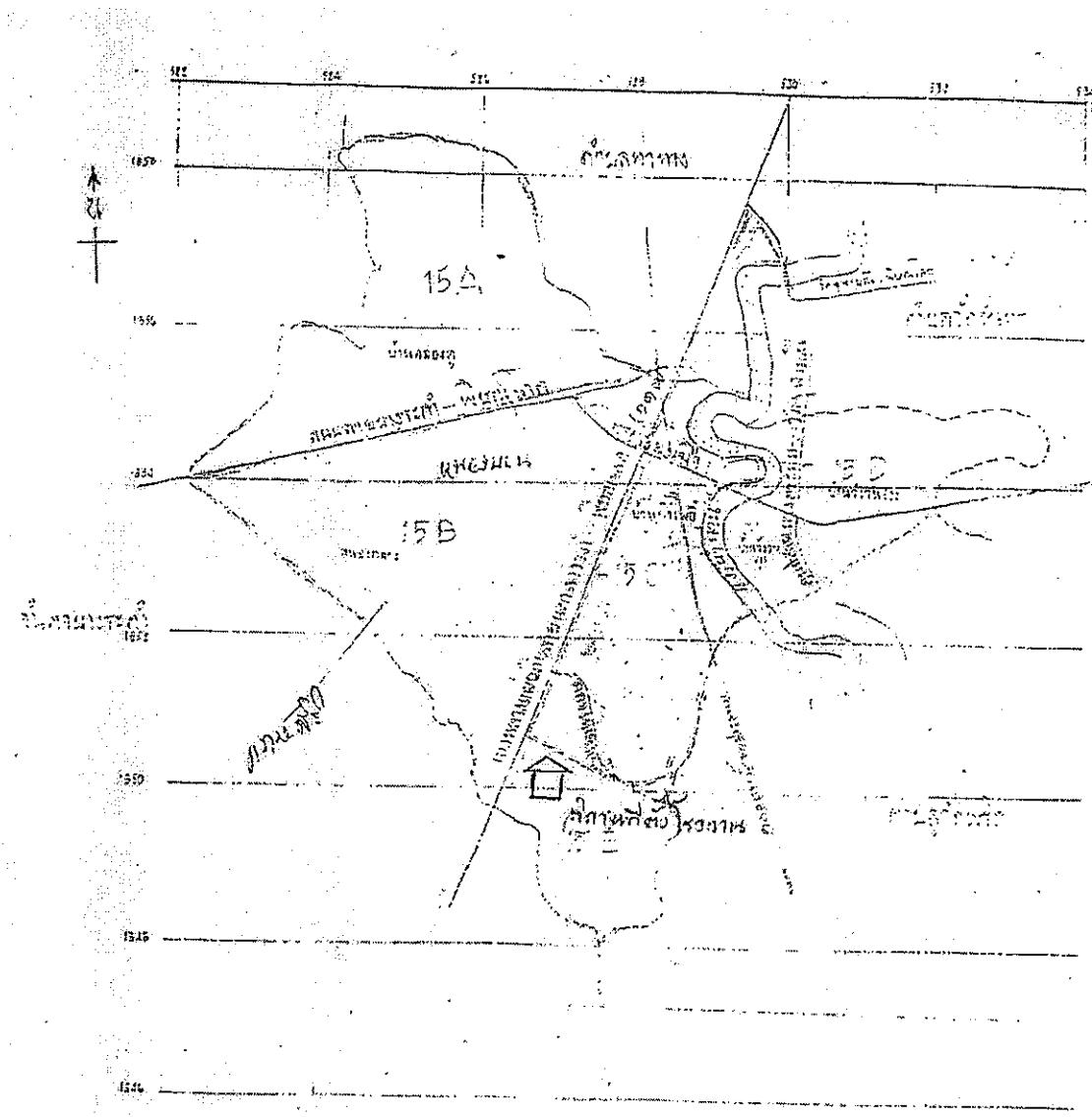
จังหวัดพิษณุโลกตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่าง มีอาณาเขตติดกับจังหวัดไก่ยี่ห้อ จังหวัด ได้แก่ อุตรดิตถ์ สุโขทัย กำแพงเพชร พิจิตร เพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีศูนย์กลางการเชื่อมต่อของภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการที่จังหวัดพิษณุโลกมีอาณาเขตติดต่อกับหลายจังหวัดและหลายภาค ซึ่งบริเวณในแถบภูมิภาคนี้ไม่มีโรงพยาบาลที่มีมาตรฐานดังนั้นหากมีการตั้งโรงพยาบาลขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลกจะสามารถสนับสนุนสิ่งของภัยต่อไปได้เป็นบริเวณกว้างครอบคลุมทั้งภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อีกทั้งจังหวัดทางภาคเหนือตอนล่างยังเป็นพื้นที่มีประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมจึงทำให้มีความเหมาะสมด้านการส่งเสริมการปัจฉนน์ฯ ได้เป็นอย่างดี

4.2 การคมนาคม

จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคเหนือตอนล่าง โดยเฉพาะการคมนาคมขนส่งทางรถยนต์ซึ่งเป็นเส้นทางการคมนาคมขนส่งสายหลักในการขนส่งวัตถุคุณภาพ พลิตภัณฑ์ของโรงพยาบาลร่องน้ำมันมะพร้าวโดยที่จังหวัดพิษณุโลกมีเส้นทางสายหลักซึ่งเป็นเส้นทางการเชื่อมต่อระหว่างภาคต่างๆ เช่น ถนนสาย นครสวรรค์-พิษณุโลก (ทางหลวงหมายเลข 117) ซึ่งเป็นถนน 8 เลน มีการขนส่งที่สะดวกและเป็นทางเชื่อมต่อระหว่างภาคกลางกับภาคเหนือ และทางหลวงหมายเลข 12 เป็นทางเชื่อมต่อระหว่างภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อีกทั้งจังหวัดพิษณุโลกยังมีการคมนาคมทางรถไฟฟ้าระหว่างภาคเหนือกับภาคกลาง (เชียงใหม่-กรุงเทพฯ) และจากการที่จังหวัดพิษณุโลกมีเส้นทางการคมนาคมที่ครอบคลุมเกือบทุกภาคเป็นการเอื้ออำนวยต่อการขนส่งวัตถุคุณภาพ และพลิตภัณฑ์ที่สะดวกของโรงพยาบาลร่องน้ำมันมะพร้าวได้เป็นอย่างดี

จากความเหมาะสมของตำแหน่งที่ตั้งและการคมนาคมของจังหวัดพิษณุโลกทำให้สามารถเลือกพื้นที่ศึกษาในการตั้งโรงงานผลิตอสเทอร์ได้ที่หมู่ 9 ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก (แสดงดังภาพ 4.1) โดยตั้งอยู่ห่างจากถนนสายพิษณุโลก – นครสวรรค์ (ทางหลวงหมายเลข 117) ซึ่งเป็นถนน 8 เลน เป็นระยะ 80 เมตร ซึ่งบริเวณนี้เป็นที่ราบมีประโยชน์ทางด้านการปรับพื้นที่ในการสร้างโรงงานได้ง่ายและประหยัด อีกทั้งยังอยู่ใกล้กับแม่น้ำยมและครองหนองเหล็กเพื่อการนำบดน้ำทึ่งจากโรงงาน

รูป 4.1 แสดงพื้นที่ศึกษาของการตั้งโรงงานผลิตอสเทอร์

4.3 สาธารณูปโภค

4.3.1 สาธารณูปโภคด้านไฟฟ้า

การจ่ายไฟฟ้าในจังหวัดพิษณุโลกมีหน่วยงานการจ่ายไฟฟ้าใหญ่ ๆ 2 หน่วยงาน คือ

4.3.1.1 การไฟฟ้าฝ่ายผลิต จังหวัดพิษณุโลก

การไฟฟ้าฝ่ายผลิต จังหวัดพิษณุโลก ได้รับกระแสไฟจากสถานีไฟฟ้าแม่เมะ, เชื่อมติดกับ , เชื่อมกับมิพล และสถานีไฟฟ้าอีกด้วย ทำการจ่ายไฟให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตมีสถานีควบคุมการจ่ายไฟ 2 สถานี คือ

3.1.1.1 สถานีควบคุมการจ่ายไฟพิษณุโลก 1 ติดตั้งหม้อแปลงขนาด 50 MVA จำนวน 2 เครื่อง รับ荷载สูงสุด 52.40 MW

3.1.1.2 สถานีควบคุมการจ่ายไฟพิษณุโลก 2 ติดตั้งหม้อแปลงขนาด 12.5 MVA จำนวน 1 เครื่อง รับ荷载สูงสุด 6.5 MW

4.3.1.2 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดพิษณุโลก ได้รับกระแสไฟจากสถานีไฟฟ้าฝ่ายผลิต 4 สถานี คือ

- สถานีควบคุมการจ่ายไฟพิษณุโลก 1 7 พีดเคอร์ รับ荷载สูงสุดประมาณ 52.40 MW

- สถานีควบคุมการจ่ายไฟพิษณุโลก 2 2 พีดเคอร์ รับ荷载สูงสุดประมาณ 6.5 MW

- สถานีควบคุมการจ่ายไฟพิษณุโลก 3 10 พีดเคอร์ รับ荷载สูงสุดประมาณ 16 MW

- สถานีควบคุมการจ่ายไฟสถานีไฟฟ้าอีกด้วย 1 พีดเคอร์ (พีดเคอร์ 2 บางส่วน) รับ荷载สูงสุดประมาณ 1.00 Mw

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพิษณุโลก มีอําเภอที่ขอรับบริการจ่ายกระแสไฟฟ้า 9 อําเภอ โดยร้อยละ 90 ของปริมาณไฟฟ้าที่ใช้ในจังหวัดพิษณุโลกมาจากโรงไฟฟ้าพลังน้ำในเชื่อมติดกับจังหวัดตาก ซึ่งสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้า บริการผู้ใช้ได้ครอบคลุมพื้นที่ถึงร้อยละ 94.6 ของพื้นที่จังหวัด ทำให้จังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่มีไฟฟ้าใช้ทุกอําเภอและทุกตำบลอย่างสม่ำเสมอ และจากการที่จังหวัดพิษณุโลกมีสถานีการจ่ายไฟฟ้าหลายสถานีทำให้เป็นประโยชน์กับโรงจ่ายไฟฟ้า 9 อําเภอที่ขอรับบริการจ่ายกระแสไฟฟ้าของโรงจ่าย เช่น สถานีไฟฟ้าห้วยข้าวที่มีความสามารถในการจ่ายไฟฟ้าได้ ก็จะมีสถานีที่เหลือจ่ายไฟฟ้ามาทดแทนได้

4.3.2 สาระสูปโภคด้านการประปา

การประปาในจังหวัดพิษณุโลกได้แบ่งเขตการประปาเป็น 2 ส่วนคือ

4.3.2.1 การประปาส่วนท้องถิ่น

การประปาเทศบาลเมืองพิษณุโลกใช้แหล่งน้ำดินจากแม่น้ำน่านมาผลิตน้ำประปาเพียงแห่งเดียว

4.3.2.1.1 กำลังผลิตจากโรงกรองน้ำประปา

1. ประปาดใหม่อภัยราษฎร์

1) โรงผลิตและโรงกรองน้ำ 80 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง 2 ชุด

2) โรงผลิตและโรงกรองน้ำ 160 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง 1 ชุด

กำลังผลิตรวม 320 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง

2. ประปาดโพธิญาณ

1) โรงผลิตและโรงกรองน้ำ 250 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง 1 ชุด

2) โรงผลิตและกรองน้ำ สามารถผลิตน้ำได้ประมาณ 1,000 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง

กำลังผลิตรวม 1,570 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง

รวมกำลังการผลิตน้ำประปาทั้ง 2 แห่ง ผลิตน้ำประปาได้ประมาณ 37,680 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน บริการจำหน่ายน้ำประปาในเขตเทศบาลและรอบนอกเขตเทศบาลที่ต่อเนื่อง

4.3.2.2 การประปาส่วนภูมิภาค

การประปาส่วนภูมิภาคมีหน่วยบริการแสดงดังตาราง 4.1 การที่จังหวัดพิษณุโลกมีหน่วยบริการน้ำประปาหน่วยทำให้โรงงานได้รับประโยชน์ทางด้านการมีเสถียรภาพของน้ำประปานั่น เดียวกับระบบการจ่ายไฟฟ้าและวิเวณพื้นที่ศึกษาในการตั้งโรงงานผลิตเอกสารยังอยู่ใกล้กันแม่น้ำยมและครองหนองเหล็กทั้งนี้เป็นประโยชน์ทางด้านการนำน้ำมาผลิตน้ำประปาใช้ในโรงงานเพื่อเพิ่มความมีเสถียรภาพของน้ำประปาได้อีกด้วย

ตาราง 4.1 แสดงหน่วยบริการ , แหล่งน้ำดิน , กำลังการผลิต น้ำประปาส่วนภูมิภาค

หน่วยบริการ	แหล่งน้ำดิน	กำลังการผลิต ลบ.ม./ปี
หน่วยบริการบางระกำ	น้ำบาดาล	445,971
หน่วยบริการพรหมพิราม	แม่น้ำน่าน	163,099
หน่วยบริการบางกระฐุ่ม	น้ำบาดาล	123,575
หน่วยบริการเนินคุ่ม	น้ำบาดาล	64,015
หน่วยบริการเขาสามอแคลง	น้ำบาดาล	170,813
หน่วยบริการวังทอง	แม่น้ำวังทอง	497,678
หน่วยบริการบ้านใหม่	แม่น้ำน่าน	11,195
หน่วยบริการวงษ์สอง	แม่น้ำน่าน	149,299
หน่วยบริการบ้านกร่าง	น้ำบาดาล	227,513
หน่วยบริการหัวรอ	แม่น้ำน่าน	76,375

ที่มา : สำนักงานประปาส่วนภูมิภาคจังหวัดพิษณุโลก และสำนักงานเทศบาลเมืองจังหวัดพิษณุโลก

4.4 วัตถุดิน

ปริมาณการผลิตมะพร้าวซึ่งเป็นวัตถุดินของจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดไก่เดื่งทางภาคเหนือตอนล่าง (แสดงดังตารางที่ 4.2) ซึ่งโรงงานมีความต้องการน้ำันมะพร้าววันละ 500,000 ลิตร คิดเป็นผลผลิตของมะพร้าวได้ประมาณ 273,750,000 กิโลกรัมต่อปี แต่ผลผลิตมะพร้าวของจังหวัดทางภาคเหนือตอนล่างมีเพียง 33,302,298 กิโลกรัมต่อปี ซึ่งจะเห็นว่าไม่เพียงพอต่อความต้องการของโรงงาน

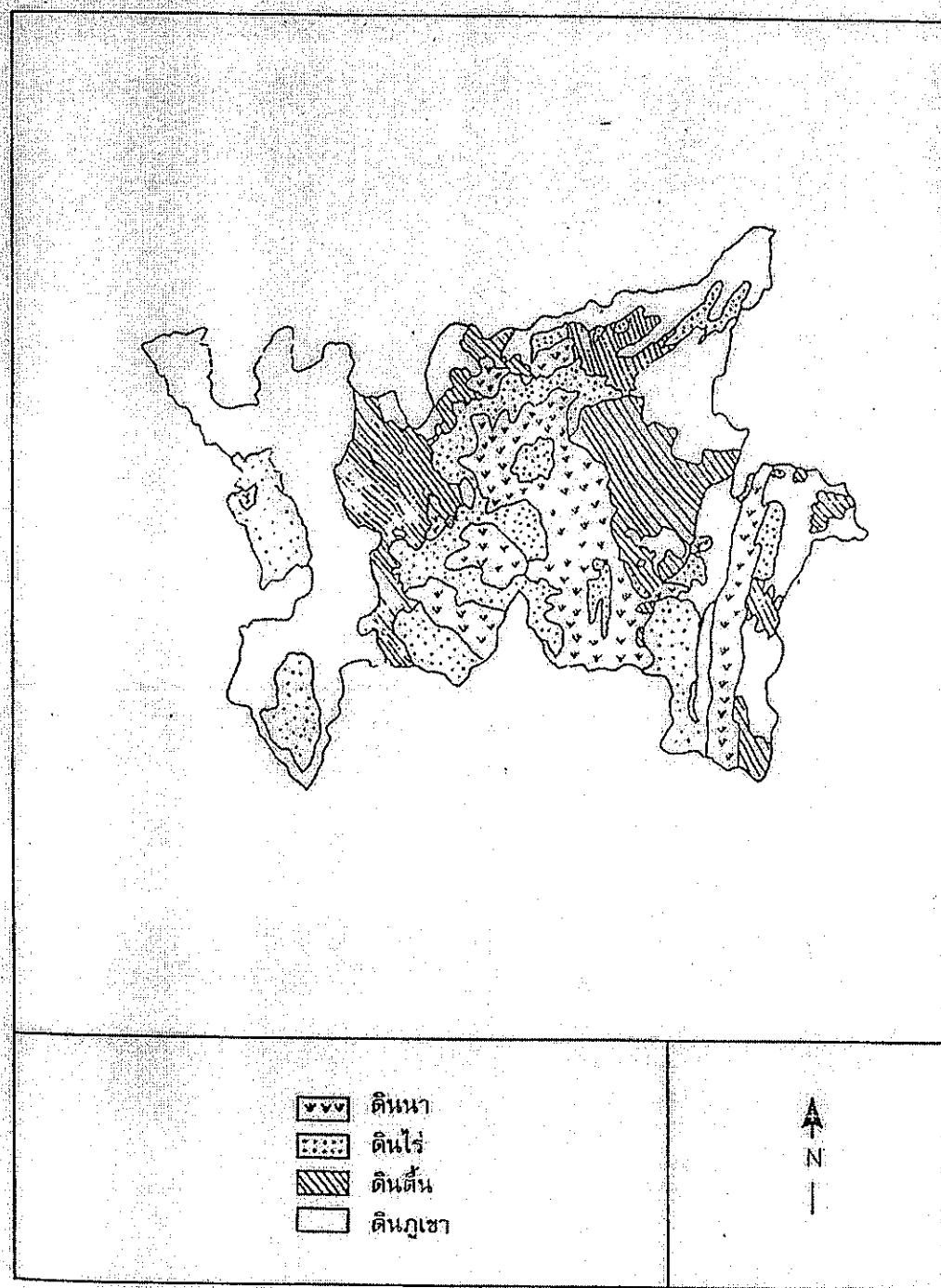
ตาราง 4.2 แสดงปริมาณการผลิตมะพร้าวแทะซึ่งหัวดของภาคเหนือตอนล่างในปี พ.ศ. 2544

จังหวัด	พื้นที่ปลูกทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ใช้ผลผลิต (ไร่)	พื้นที่ยังไม่ได้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (ก.ก./ไร่)	รวมผลผลิตทั้งหมด (ก.ก.)
พิษณุโลก	4,919	4,646	273	2,331	10,829,826
พิจิตร	2,746	2,200	546	2,910	6,402,000
อุตรดิตถ์	4,225	3,484	741	1,418	2,470,156
ตาก	6,428	6,172	256	1,493	9,214,796
เพชรบูรณ์	9,366	8,869	497	600	2,660,700
สุโขทัย	1,938	1,938	-	890	1,724,820
กำแพงเพชร	-	-	-	-	-
รวม	29,622	27,264	2,313	-	33,302,298

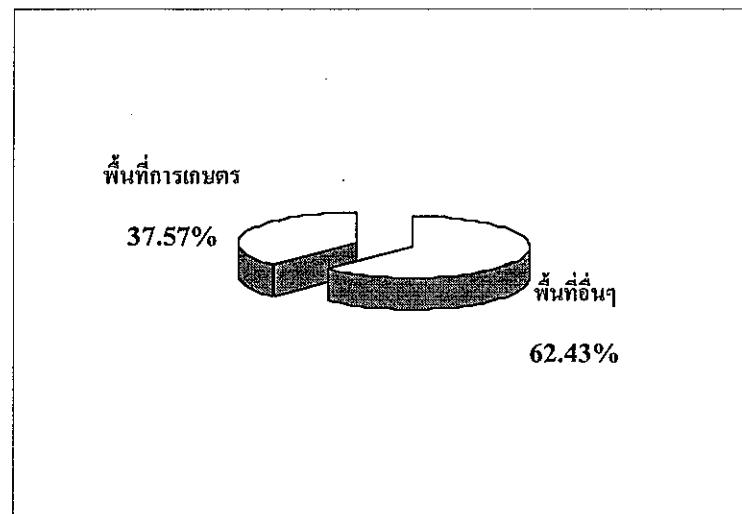
หมายเหตุ ; จังหวัดกำแพงเพชรฯ สำนักงานเกษตรจังหวัด ไม่ได้ทำสถิติไว้

ที่มา ; สํานักงานกรมทรัพจักรและศุลกากรและศูนย์จัดห่วง

ดังนั้นหากต้องการที่จะตั้งโรงงานผลิตເອສເທອຣ์จะต้องจัดให้มีการส่งเสริมการปลูกมะพร้าวแก่เกษตรกรซึ่งจังหวัดทางภาคเหนือตอนล่างมีพื้นที่ทั้งหมด 42,165,066 ไร่ พื้นที่ถือครองการเกษตรจำนวน 15,841,749 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 37.57 ของพื้นที่ทั้งหมด(แสดงดังกราฟ 4.1) และลักษณะคุณของภาคเหนือตอนล่างเป็นดินนาประมาณร้อยละ 49.88 และดินໄร่ประมาณร้อยละ 39.02 ของพื้นที่ถือครองการเกษตรของภาค (ดังรูปที่ 4.2) ซึ่งสามารถปลูกมะพร้าวพันธุ์สวีลูกพัน (Sawi Hybrid No.1) ที่มีลักษณะเด่น คือ ตกผลเร็วสามารถเก็บผลผลิตได้ในปีที่ 5 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 2,781 ผลต่อไร่หรือคิดเป็นน้ำหนักแห้ง 566 กก.ต่อไร่และเนื้อมะพร้าวแห้งมีปรอร์เซนต์น้ำมันสูงถึง 64 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีความเหมาะสมกว่าพันธุ์อื่นๆ (แสดงดังภาพพนวก ค) และสามารถคิดเป็นพื้นที่การปลูกเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการอีกประมาณ 424,820 ไร่เป็นอย่างน้อย คิดเป็นร้อยละ 1.01 ของพื้นที่ทั้งหมด(แสดงดังกราฟ 4.2) หรือร้อยละ 2.68 ของพื้นที่ถือครองการเกษตร(แสดงดังกราฟ 4.3) หรือ ร้อยละ 3.02 ของพื้นที่ไร่และนาของภาคเหนือตอนล่าง(แสดงดังกราฟ 4.4) ซึ่งการส่งเสริมการปลูกเป็นการปลูกแทนที่พืชแบบเก่า เช่น ข้าว และพืชไร่ เป็นต้นซึ่งรายได้ต่อไร่มีน้อยกว่ามะพร้าว

รูป 4.2 แสดงลักษณะของดินในภาคเหนือตอนล่าง

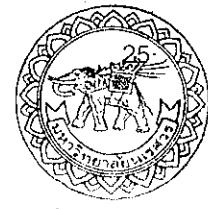

กราฟ 4.1 แสดงการใช้พื้นที่ของภาคเหนือตอนล่าง

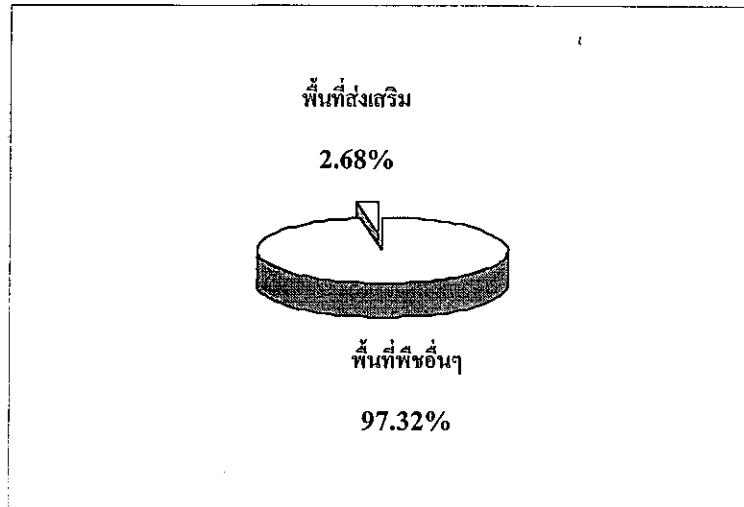

กราฟ 4.2 แสดงพื้นที่ส่างเสริมการปูรุกมะพร้าวต่อพื้นที่ทั้งหมดของภาคเหนือตอนล่าง

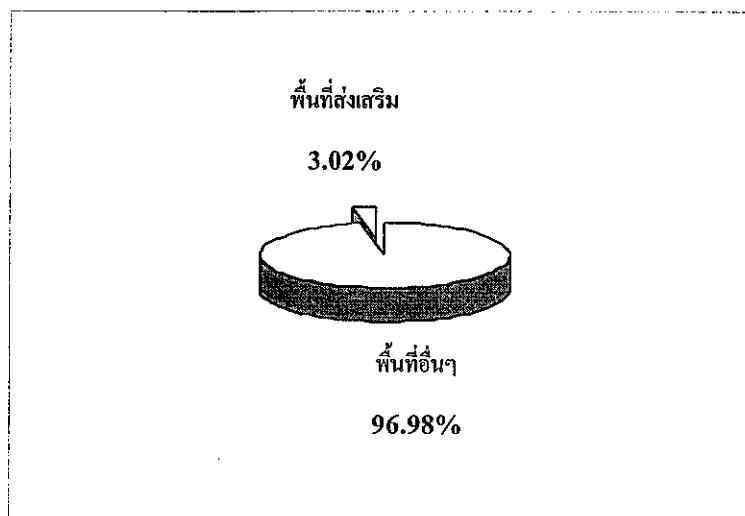
บ
69
305
.A2
๙๖๑๘๙๗
๙๕๔๔

26 พ.ย. 2546
4740014

กราฟ 4.3 แสดงพื้นที่การส่งเสริมการปูกุณะพร้าวต่อพื้นที่การเกย์ตรหั้งหมด
ของภาคเหนือตอนล่าง

กราฟ 4.4 แสดงพื้นที่การส่งเสริมการปูกุณะพร้าวต่อพื้นที่นาและไร่ของภาคเหนือตอนล่าง